

DEBRECENI REFORMÁTUS
HITTUDOMÁNYI
EGYETEM

ALUMNI HÍRLEVÉL

Tartalom

Köszöntő.....	1
Áhítat.....	2
Hírek.....	3
Visszatekintés.....	9

Impresszum

Készítette:

Dr. Hodossi Sándor
(intézményi alumni
felelős)

Dr. Morvai Laura
(alumni referens)

Alumni Központ elérhetőségei:

4026 Debrecen,
Kálvin tér 16.

Telefon: +36 52 518-536

E-mail: alumni@drhe.hu

Köszöntő

Diadalmas bevonulást követő értetlenség, árulás, kegyetlenkedés, jogtiprás, kínhalál, majd döbbenet az üres sír láttán. Végül pedig a feltámadás bizonyosságából származó öröm. Hatalmas érzelmi hullámhegyeket és hullámvölgyeket élhettek át az első tanítványok a Nagyhéten. Mai utódaik számára is ismerős lehet ez az érzelmi hullámvölgy. Elkésérítő, szomorú események zajlanak körülöttünk, amelyekből sok mindent nem értünk. De Jézust érthetjük, és erőt meríthetünk abból a bizonyosságból, hogy ma is előttünk jár! Ha rá figyelünk, mint Péter a hullámvölgyen, akkor bennünket is képes megtartani. Csak ugyanazt kell tennünk, mint egykor Péternek: Jézusra nézni és nem a körülményekre.

Nagyhéten megjelenő hírlevelünk is Jézusra tekint. Ugyanakkor reflektál saját elvégzett feladatainkra és közeli terveinkre is. Ezért közlünk részleteket a diákvezetők visszaemlékezéseiből, számolunk be az előző évek DPR méréseinek tanulságairól az első évfolyamos hallgatók pályamotivációival kapcsolatban, és adunk közre részleteket tervezett nyári kirándulásunkról, valamint a tervezett májusi alumni családi napról.

Alumni közösségünk minden tagjának kívánjuk a Feltámadás örömeinek megélését 2024 húsvétján!

Hodossi Sándor

Áhítat

Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam; de ti is bizonyosságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok

(János 15,26-27)

Az emberi beszéd, ha mégoly mesterien felépített is, kevés ahhoz, hogy ennek hatására bárki is hitre jusson. Erre egyedül a Szentlélek indíthatja az embert. De ez mégsem jelenti azt, hogy felesleges, értelmetlen lenne a Krisztusról való bizonyoságtétel. Éppen ellenkezőleg: ha nem szólnánk az evangélium életfordító erejéről, a Krisztusban kapott szabadságról, akkor a Szentlélek nem tudna felhasználni minket, és más eszközöket kellene keresnie. De akkor olyanok lennénk, mint a megízeltlenült só, vagy az elfűjt gyertya. Vagyis haszontalanok.

A hívő ember számára nem kötelesség, nem elvárt és teljesítendő feladat a Krisztusról való bizonyoságtétel, hanem természetes életfunkció. A környezetünkben élő emberekkel, családtagjainkkal, barátainkkal arról beszélgetünk, ami fontos számunkra. Családról, egészségről, tervekről, az életről. Ha azonban hitünk mindent meghatároz életünkben, akkor Istennel, gyülekezettel való kapcsolatunk is alapvető témája ezeknek a

beszélgetéseknek. De nem elég Istenről beszélni, Istennel is beszélnünk kell! Kérni a Szentlélek segítségét, hogy szívig érjen az általunk is közvetített evangélium. Akkor is, ha hivatásszerűen hirdetjük, de akkor is, ha nem ez a foglalkozásunk. Mert ha a foglalkozásunk nem is, de hivatásunk, küldetésünk keresztyén emberként mégiscsak ez! Beszélni arról, akik vagyunk, akiké váltunk a Szentlélek segítségével. Megtérésünk egy tandem kerékpárba ültünk a Szentlélekkel. Ő vezet, mutatja az utat, irányít, de nekünk is tekerni kell ahhoz, hogy megfelelő legyen a tempó. „Remek szórakozás, felhőtlen vigasság a tandem. (...) Egymást segítve eljuthattok olyan messzire, mint eddig még soha. Az erőtök nem csak egyszerűen összeadódik, szinte megsokszorozódik” - írja egy kerékpáros hirdetés az interneten. Ha igaz a kerékpározásra, mennyivel inkább igaz a Szentlélek vezetésére.

Hodossi Sándor

Alumni kirándulás 2024 programterv

1. nap **Debrecen – Ljubljana** Indulás a DRHE mellől a Fűvészkert utcai parkolóból kora reggel. Érkezés Ljubljanába a délutáni órákban. Szállás a város központjától 5 km-re található *Ljubljana Resort Hotel* 3 csillagos szálloda kétágyas szobáiban. A szállás elfoglalását követően busszal

megyünk be a belvárosba, ahol városnéző sétán veszünk részt. (Hármashíd, székesegyház, vár, sétáló utcák)

2. nap **Ljubljana – Udine** Délelőtt indulás a szlovén fővárostól 157 km-re fekvő Udinébe, a mintegy 100.000 lakosú „kis Velencébe”. Szállásunk a város központjától néhány perces sétára fekvő három csillagos Hotel Friuli 2 ágyas (egy-két háromágyas) szobáiban lesznek. (3 éjszaka) Délután városnézés Udinében (katedrális, vár, főtér, sétáló utcák)

3. nap **Udine – Padova – Udine** (2 x 156 km) Reggeli után indulunk Padovába, a híres egyetemi központba, a „14. századi freskók” városába. Megtekintjük Giotto freskóit a Scrovegni-kápolnában, megcsodáljuk a Debrecen nagyságú város rengeteg reneszánsz épületét, szobrait, sétálunk a hangulatos utcákon, tereken.

4. nap **Udine – Velence – Udine** (2 x 131 km) Reggeli után kirándulásunk legismertebb, leghíresebb városába, Velence felé vesszük az irányt. Szinte egy teljes napunk lesz Velence csodáira. (A Napóleon által Európa legszebb szalonjának nevezett Szent Márk Tér, benne a Szent Márk Székesegyház, dózse palota, Rialto-híd a Canal Grandén, Sóhajok hídjá, és csatornák minden mennyiségben.

5. nap **Udine – Debrecen** (849 km) Reggeli után indulunk a festői szépségű Debrecenbe, a „kálvinista Rómába”. Megérkezés az esti órákban, majd szabad program a 2025. évi alumni kirándulásig.

A részvételi hozzájárulás a DRHE és a Both Antal Alapítvány támogatásainak köszönhetően a következőképpen alakul:

A DRHE munkatársai számára 80.000 ft
alumni tagoknak 100.000 ft,
külsős családtagok esetében 120.000 ft

A részvételi díj tartalmazza a busz, valamint a 4 éjszakai szállást 3 csillagos szállodában, reggelivel. Nem tartalmazza a biztosítás költségeit (csoportos biztosítást fogunk kötni, várhatóan 4000 ft/fő körül az 5 napra), valamint a szálláson fizetendő esetleges idegenforgalmi adó összegét. (Az utazási iroda információja szerint az udinei szálláson nem kérnek ilyet, Ljubljana-i szállásunkról még nem sikerült kiderítenünk ugyanezt.)

A részvételi szándékát eddig több mint 50 fő jelezte. Az első 50 jelentkező után már csak várólistára tudjuk felvenni a többieket. Véglegessé a jelentkezés csak a jelentkezési lap kitöltésével, valamint a részvételi díj befizetésével válik. Jelentkezési lapot minden utazónak ki kell töltenie, a számlázási adatok miatt. (Egyetemünk minden befizetésről számlát állít ki.) Áhítatokat minden nap az esti órákban fogunk tartani kialakult szokásaink szerint. Májusi alumni napunkra a kirándulás résztvevőit várjuk ismerkedésre, a programok pontosítására, gyakorlati kérdések megbeszélésére.

Hodossi Sándor

(intézményi alumni felelős, szervező)

Hírek

Alumni Családi Nap

2024. 05.11. 10.00-12.30

Az előző évek tapasztalatai azt mutatják, hogy májusi családi napjaink akkor mozgatnak meg több érdeklődőt, ha tematikus programokkal egy körülhatárolt réteget célozzuk meg alumnusainknak. Tavalyi családi napunkra elsősorban az integráció óta eltelt évek diákvezetőit hívtuk találkozásra, tapasztalatcserére. Idén kézenfekvőnek tűnt, hogy fennállásunk legnagyobb szabású, legnagyobb érdeklődés mellett megrendezésre kerülő szakmai tanulmányutunkra készülve, a kirándulás majdani résztvevőit hívjuk össze. Van mit megbeszélni az utaslistán szereplő 50 emberrel, hiszen a program pontosítása, a közös utasbiztosítás, szobabeosztás elvei mind eldöntendő az indulás előtt. Az alumni kirándulásokon évek óta résztvevő összeszokott csapat tagjain túl mindig vannak új társaink is, így jó, ha már az indulás előtt megismerkedhetünk egymással.

Természetesen azokat is várjuk májusban, akik idén nem tudnak velünk jönni, de szívesen találkoznak a régi útitársakkal, barátokkal, ismerősökkel. Ugyanígy azokat is, akik jelenleg a várólistára szorultak a későbbi jelentkezésük miatt.

Időpont: 2024. május 11. szombat 10.00

Program:

10.00-10.15 Áhítat, köszöntés (kápolna)

10.20-11.50 Ismerkedés, tájékoztatás a kirándulás szervezésének aktuális helyzetéről, a program pontosítása, véglegesítése, döntés az utasbiztosításról, indulás – érkezés pontos idejéről.

12.00-12.30 szendvicsebéd

Szeretettel várunk mindenkit!

Hodossi Sándor

DRHE Hallgatói életútkövetés és intézményi elégedettségmérések 2018-2023 I.

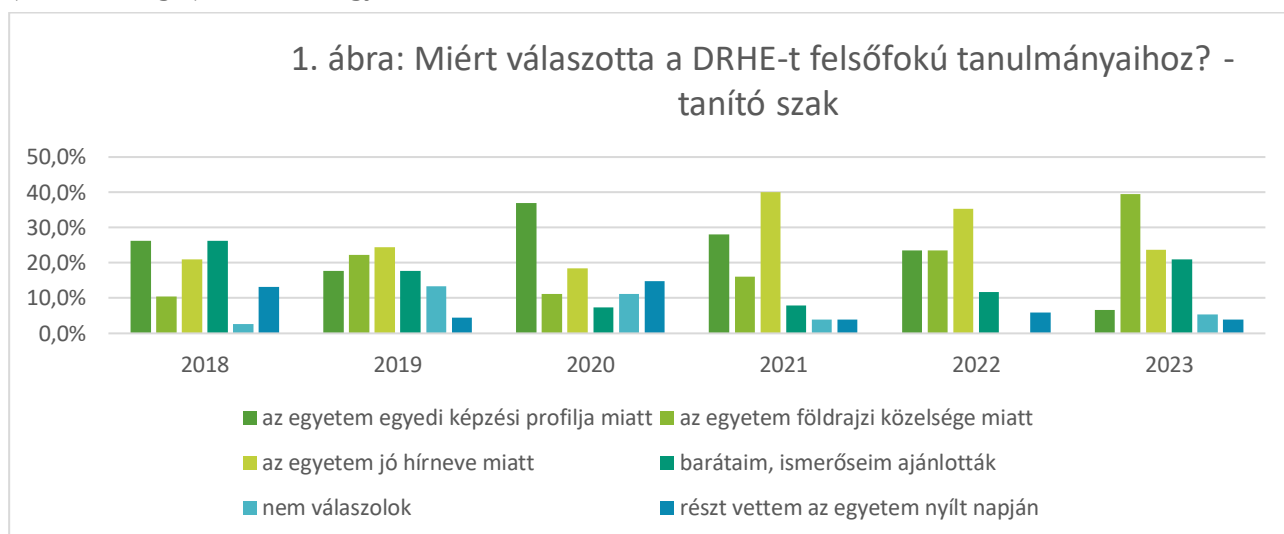
Az alumni központ létrejötte óta igyekszik statisztikai úton követni a hallgatókat a választott pályájukkal kapcsolatos preconcepcióktól, egészen a munkájuk során szerzett tapasztalatokig. Vajon hogyan alakul azon hallgatók pályája, akik gólyaként megérkeznek az intézményünkbe, saját szakjukról kevés vagy másoktól szerzett - sokszor akár egymással ellentétes - információkkal, képzésük letelte után a záróvizsga nehézségein túljutva belecsöppennek a munkaerőpiac útvesztőibe. Fontos kérdések, hogy milyen pályáról alkotott képpel, elhelyezkedési esélyekkel, lehetőségekkel találkoznak. Pár évvel később pedig az a kérdés válik izgalmassá, hogy választott szakjuknak megfelelően helyezkedtek-e el, hogy érzik ott magukat, tervezik-e esetleg a pályamódosítást. Ebben az írásban elsősök pályamotivációs felmérésének néhány aspektusával foglalkozunk, külön kezelve a világi (tanító) és külön a hitéleti szakokra (teológia-lelkész, KLM, kántor, pasztorális tanácsadó, hittanár, vallástanár) járókat.

Az elsősök pályamotivációs mérésére először a 2018/2019/1 félévben került sor, tehát jelenleg már hat belépő évfolyam adataival rendelkezünk. Elsőként a tanító, majd a hitéleti szakosok válaszaiba tekintünk bele. Kísérletet teszünk néhány összehasonlításra is két képzési területre járó hallgatók válaszai között.

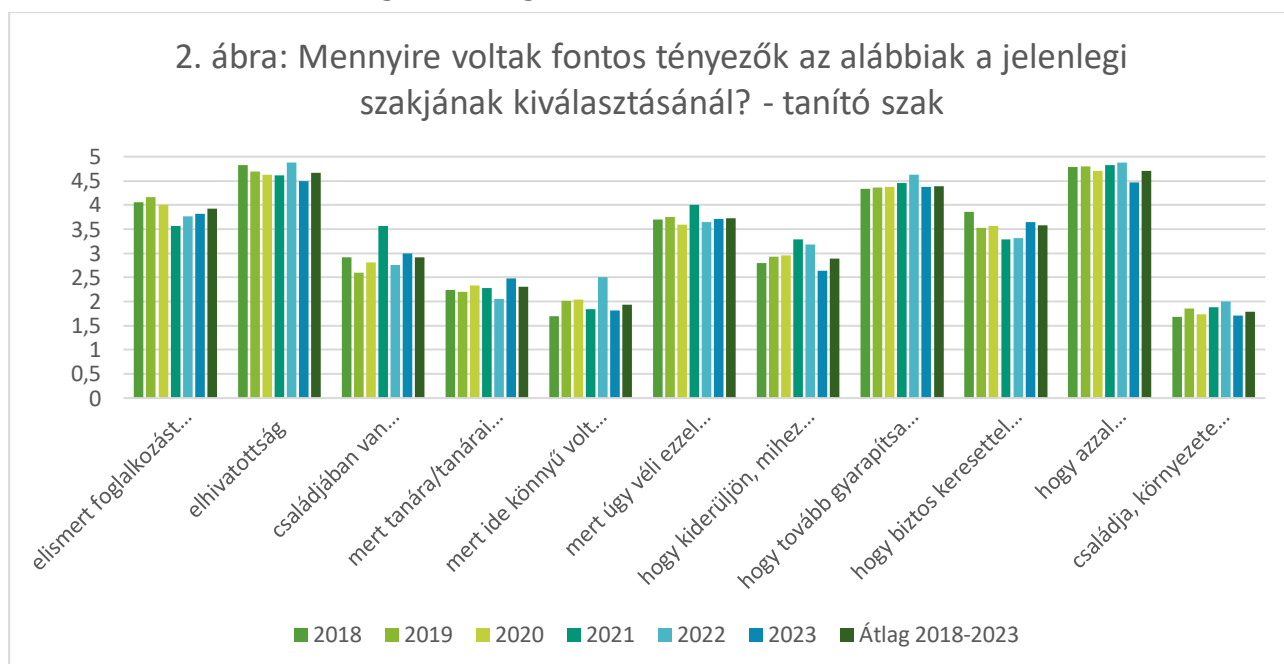
Tanító szakosok

Átlagosan a hallgatók körülbelül ötöde folytatott korábban felsőfokú tanulmányokat. Az utolsó év adatait leszámítva elmondható, hogy az egyházi középiskolákból érkezők aránya nőtt, három évben is a hallgatók 40%-a érkezett ilyen intézményből.

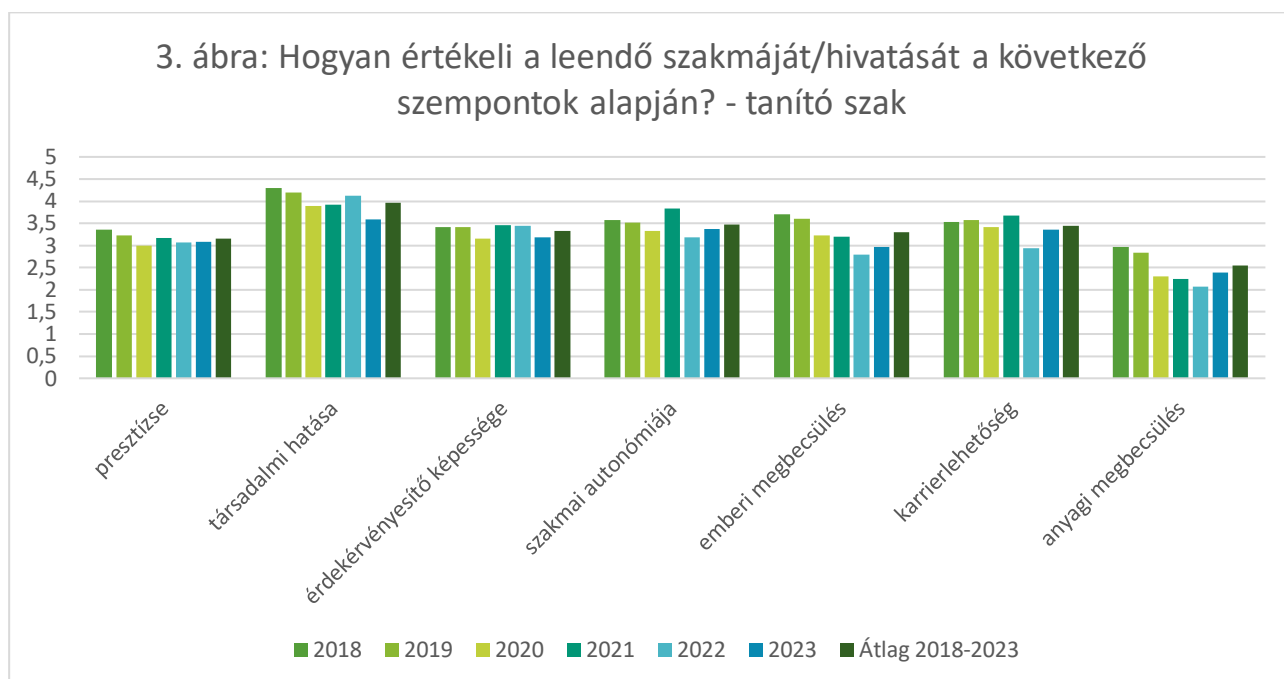
Fontos kérdésnek tekintjük, hogy miért választják a hallgatók a DRHE-t. Az intézményválasztás tekintetében az egyes évek között más-más válaszok voltak meghatározóak (ld. 1. ábra). Még egyes években az egyedi képzési profil, más években az intézmény jó hírneve, utolsó évben az egyetem földrajzi közelsége jelentett nagyobb motivációt.

Szakválasztást befolyásoló tényezők tekintetében nem volt szignifikáns különbség az egyes évfolyamok között (2. ábra), tehát nagyjából a felsorolt tényezők egységes fontossági sorrendjéről beszélhetünk. Elsősorban „az elhivatottság”, az, hogy „azzal foglalkozhasson, amit szeret” és az, hogy „tovább bővíthesse tudását” kategóriák a legfontosabbak.

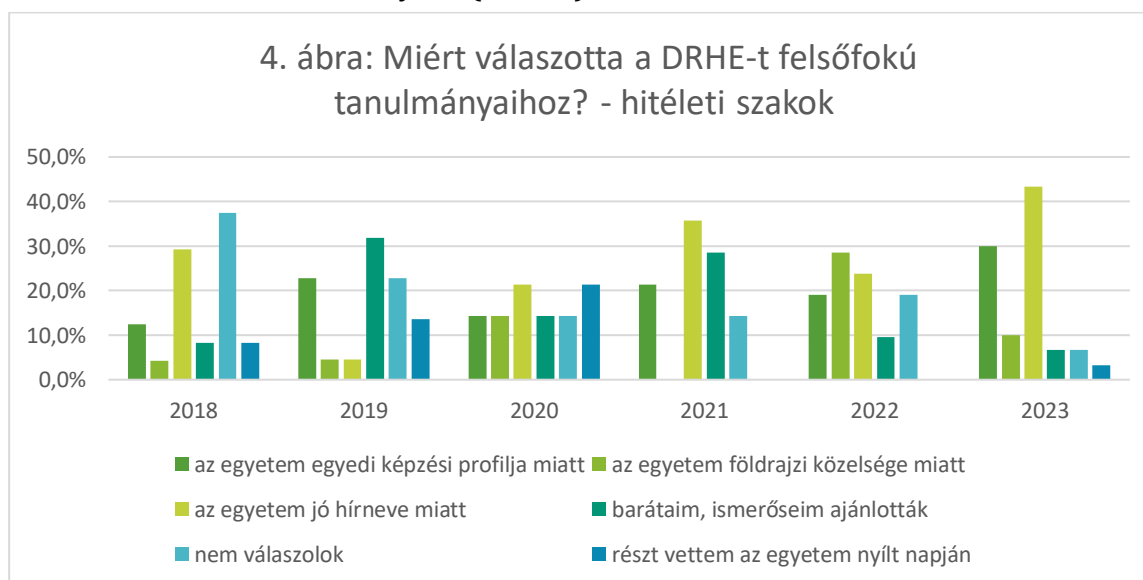

A pedagógus pálya különböző aspektusainak megítélése tekintetében az egyes évek első hallgatóinak véleményében némi csökkenés figyelhető meg (3. ábra). Például a 2023-as évfolyamnál a tanító szak társadalmi hatása és érdekérvényesítése kapcsán. Több változó mentén viszont a 2022-es évfolyam megítélése volt negatívabb (szakmai autonómia, emberi megbecsülés és karrierlehetőség, anyagi megbecsülés), ezzel szemben magasabb volt esetükben a társadalmi hatás megítélése.

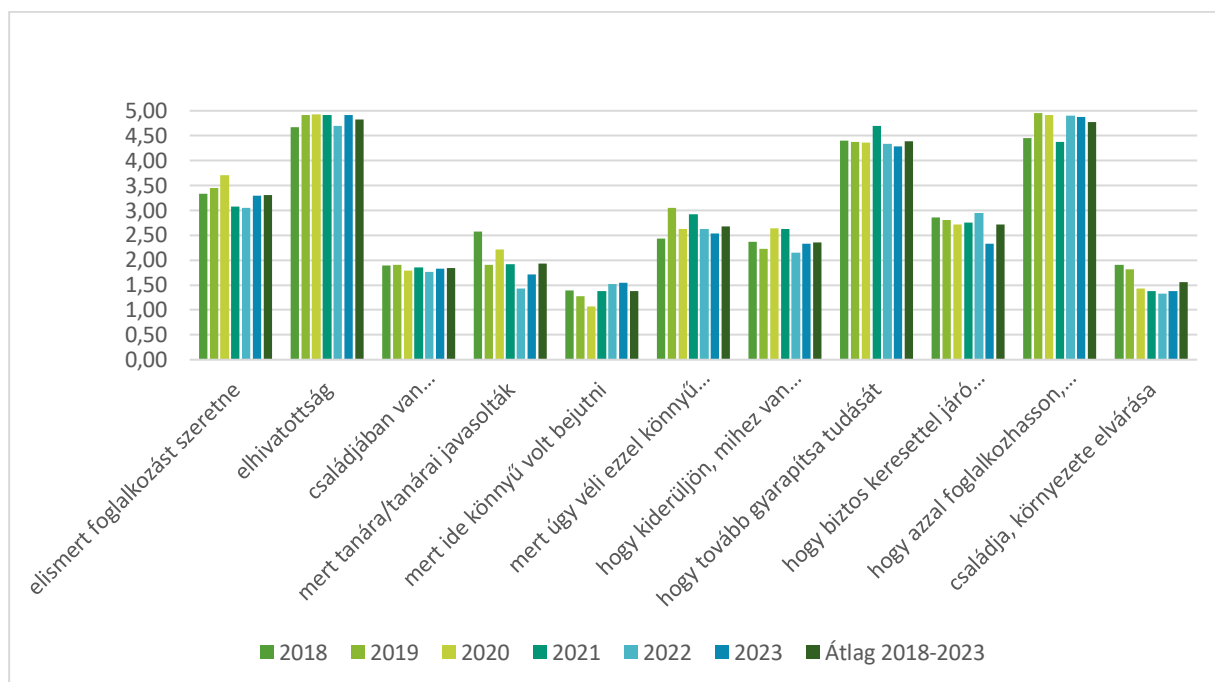
Hitéleti képzés

A hitéleti terület képzési kínálatára reflektál az a tény, hogy ezen képzési terület esetén magasabb a korábbi felsőoktatási tapasztalattal rendelkező első éves hallgatók aránya (34%). Minden második hallgató egyházi fenntartású középiskolában érettségizett. Akárcsak a tanító szakosok esetén, a hitéleti képzéseknél is évente változó, hogy mi jelenti az intézményválasztás legfőbb indokát, erősen megjelenik több évben is az egyetem jó hírneve, földrajzi közelsége viszont esetükben már kevésbé fontos tényező (4. ábra).

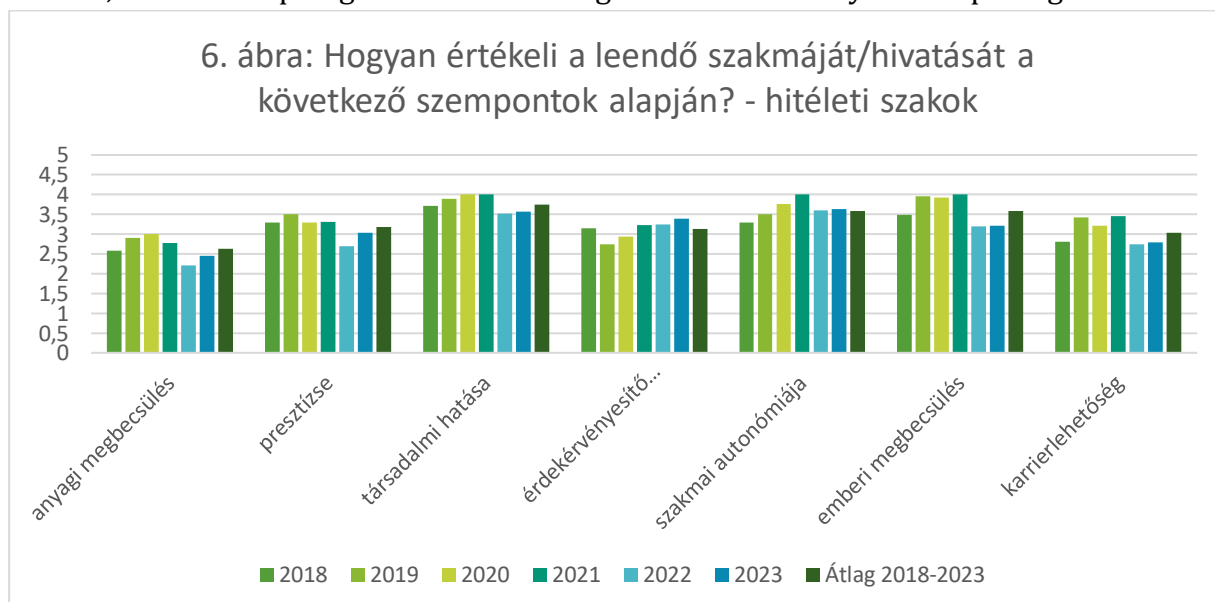

A szakválasztást leginkább befolyásoló tényezők (5. ábra) az elhivatottság, hogy a hallgató azzal foglalkozhasson, amit szeret, tovább gyarapítsa tudását és elismert foglalkozást szeretne, a könnyű elhelyezkedés és biztos kereset közepes motivációt jelentettek, a többi általunk feltett motiváló tényező pedig inkább nem számított a hallgatók számára. Az első három kategória gyakorlatilag megegyezik a tanító szakosok motivációjával, de a hitéleti szakokon az elhivatottság, a tanító szaknál az, hogy azzal foglalkozhasson, amivel szeret kategória került az első helyre.

Érdekességként több dolgot is fel lehet fedezni, talán kiemelhető, bár nem feltétlenül meglepő tény, de a tanító szakosoknál a családi minta erősebb motivációs tényezőnek bizonyult, mint a hitéleti szakosoknál.

Leendő hivatásukat társadalmi hatás, emberi megbecsülés, szakmai autonómia kapcsán értékeli legmagasabbra, anyagi megbecsülés, karrierlehetőség, érdekérvényesítő képesség és presztízs alapján a legalacsonyabbra (6. ábra). Szakmájuk társadalmi hatása kapta a legmagasabb pontszámot mind a tanítósok, mind a hitéleti szakosok között, a tanítósoknál magasabb érték társul hozzá, a második helyen a szakmai autonómia viszont a hitéletisek szerint erősebb. Magasabbra értékelték a hitéleti szakosok szakmájukat az emberi megbecsülés és az anyagi megbecsülés tekintetében, a tanítósok pedig a karrierlehetőség és az érdekérvényesítő képesség terén.

Következő hírleveleinkben igyekszünk a többi mérésünk eredményeiről is hasonlóan beszámolni.

Morvai Laura

Az első esküdtfelügyelő története

Egy vidékről- pontosabban az ország legkisebb nagyközségéből, Rozsályból- elszármazott diáknak talán Debrecen metropolisza az egyik legnagyobb álmom. A civis városról pedig minden történelmet kedvelő embernek az egyetem és a református kollégium jut eszébe. A napjainkban is működő Debreceni Református Hittudományi Egyetem varázsa, méltósága, meghittsége és a történelemmel átitatott folyosói mind mai napig ámulatba ejtenek.

Az egyetemre 2016-ban nyertem felvételt mint tanítószakos hallgató. Ezt megelőzően már az alkalmassági vizsgán éreztem, hogy a pályaválasztásomban biztos lehetek. Már ebben a minutumban éreztem ez egy olyan közeg és közösség, ahol sokat tanulhatok, motivált maradhatok és kipróbálhatom magam.

Tanulmányaim kezdetén jelentkeztem évfolyam képviselői pozícióra, melyet el is nyertem. Majd ahogy a mondás tartja: „Minden voltam csak az a bizonyos nem...”. Ebből kifolyólag hálásan emlékezhetek vissza a Hallgatói Önkormányzatban eltöltött éveimre. Kipróbálhattam magam a ranglétra minden fokán és bőven gyűjthettem tapasztalatot.

Amiről talán érdemes írni ebben a rövid memoárban az a paritás elvén kialakult kettős elnökség létrejötte. A 2019-20-as tanévtől „a Hallgatói Önkormányzat elnöki feladatait a Magyarországi Református Egyház hagyományainak és érvényes szabályrendeleteinek jó példáját követve egy hitéleti és egy világi szakos hallgató együttesen, kettős elnökség formájában látja el”. A megfogalmazás helyes, de annak idején nem voltunk egyértelműek, hiszen ez nem egy kétszemélyes vezetőség, hanem egy négyszemélyes Elnökségi Tanács. Itt ragadnám meg az alkalmat, hogy köszönetet mondjak, az akkori esküdtfelügyelő-helyettesnek, Balogh Ágotának. Tapasztalataim alapján nem működött volna a gépezet, ha csak ketten viseltük volna a hivatalos pecsét terhét. Azt gondolom, mi voltunk az elsők, akik bizonyították, hogy az új alapszabály működőképes, sőt egymás mellett egyenjogúan irányítani sikeresen lehetséges. A munkavégzésen túl igaz barátságok születtek és életre szóló élményekkel gazdagodhattunk.

A mindennapi tanítói munkavégzésem során úton útfélen találkozok olyan problémákkal, amelyeket már rutinosan kezelek. A hallgatói önkormányzattól, hallgatóktól, oktatóktól, a szenátustól és annak bizottságaitól és végül, de nem utolsó sorban az egyetemi közösségtől kapott tapasztalatbomba mind a mai napig elkísér. Köszönetteljesen állíthatom, hogy a hallgatói önkormányzatban végzett kötelezettség összefügg a későbbi eredményes tanítói hivatással.

A HÖK feladta a leckét:

• szervezz kirándulást	• végezz PR tevékenységet
• vezess egy közösséget	• dolgozz csapatban
• rendezz műsorokat és	• tanulj alázatosan a másiktól.

megemlékezéseket

Úgy érzem, hogy ezeket a kompetenciákat és tevékenységformákat sikeresen elsajátítottam. Közvetett vagy közvetlen módon igyekeztem szerepet vállalni valamennyi feladat megvalósításában intézményünk hírnevét öregbítve.

Fontos élmények, tapasztalatok dióhéjban

2019-ben a tavaszi hivatalátadás után gőzerővel szervezni kezdtük a bagolytábort. Miért is volt ez kardinális számomra? Régi vágyam volt, hogy szeretném egyszer elvinni az egyetemi közösséget a vadregényes szatmári tájra. Közel áll a szívemhez ez a régió, hiszen itt nőttem fel és az itt elsajátított értékekkel érkeztem Debrecen városába és ezeket az értékeket szerettem volna tovább örökíteni. Így jött hát az ötlet, menjünk Túrricsére! Fedezzük fel a környék kulturális örökségét, együnk tradicionális szatmári ételeket, éljünk egy kicsit együtt a természettel! A szállásválasztás tekintetében nagyon korlátozott lehetőségeink voltak, de azt gondolom, hogy így is kihoztuk belőle a maximumot. 2019. augusztus 3-án elfoglaltuk a Bagoly Presszó és a Bagoly Ábécé között található Bagolyvár szállót. A helyszín zsenialitását csak azt fokozta, hogy egy régi általános iskolában szálltunk meg, ahol még működött az iskolacsengő, így a reggeli ébresztő is biztosított volt. Elnöktársaimmal itt is sok élményt szerezhettünk és annál is több új ismeretet sajátítottunk el.

A következő sarkalatos program, amiben részt vehettem, az a hagyományteremtő ideával álmódott karácsonyi műsor. A hallgatói önkormányzat történetében tudomásom szerint nem rendeztek ilyesfajta műsort, így szerettük volna meglepni az egyetemi közösséget egy karácsonyi produkcióval. Persze az előadást megelőzőtt egy hatalmas karácsonyi ünnepkörre épülő eseménysorozat, amit Tóth-Gyóllai Dániel Szenior és Nagy Bettina Tünde Hitéleti Bizottság elnöke szervezett. Ebben az eseménypontban számomra a hihetetlen motiváló inger nemcsak a szereplés volt, hanem maga az előkészület a folyamat, az, hogy időt nem kímélve sokszor hajnali próbákkal, estig húzódó felkészülésekkel, két bizottság és két oldal, világi és hitéleti hallgatók találkoznak, együtt dolgoznak egy cél érdekében mindannyian áldozattal várjuk azt az eseményt, amire a hitünk épül. Az a folyamat, ahogy eljutottunk a karácsonyi műsorig maga az ösvény, melyet közös erővel és hittel tapostunk ki. Az élményért és tapasztalatért még most is köszönettel tartozom Csernik Krisztinának a Kulturális- és Sport Bizottság akkori elnökének, hiszen a világi oldalról ő koordinálta és vezette az eseményeket.

A kétéves elnöklésemnek ez egy rövid és hálás szelete. Számos rendezvényben vettem részt, mint szervező és nagyon sok embert ismerhettem meg a Hallgatói Önkormányzatnak köszönhetően. „Így lettünk hát egy cél és egy akarat”. Emlékeimben a hallgatói önkormányzat és ott végzett munkám mindig büszkeséggel és szeretettel tölt el. Szívesen gondolok vissza ezekre az eseményekre, emberekre, akkori közösségre és mindazokra, akikkel együtt dolgozhattam és akiktől tanulhattam.

Gombos Ádám

Visszatekintés

„Öreg halász vitt át csónakján egy fiatalembert. Az egyik evezőre ez volt írva: „imádkozzál!”, a másikra „dolgozzál!”. Az ifjú gúnyosan mondta: ”Ósdi ember kend, bátyám! Minek az imádság annak, aki dolgozik?”... Az öreg nem szólt semmit: csak eleresztette azt az evezőt, amelyiken az „imádkozzál” volt írva, s a másikkal evezett. Evezett, evezett... de csak egyhelyben forogtak, nem jutottak előre. A fiatalember ekkor látta be, hogy a „munka” evezője mellett szükség van a másikra is: az imádságéra.” – kezdtem így 2021. szeptemberében a szeniori köszöntőt a tanévnyitón. Álljunk csak meg! Hogy jutottunk el ideáig?

Mindig is olyan voltam, aki aktívan részt vesz programok kitalálásában, aki szívesen áldoz egy közösségért, aki szeret különféle vezetőképzőkre járni. Már első évfolyamos koromtól évfolyamképviselő voltam a Hallgatói Önkormányzat gyűlésein. Az első két évben a Kulturális és Sport Bizottság, majd a Hitéleti Bizottság tagja lehettem. S ekkoriban a Magyar Cserkészszövetség IX. Észak-Alföldi Cserkészkerület elnökségének voltam a tagja és az egyik őrsvezető vezetőképzésnek kiképzője.

Sosem gondoltam elsőben, hogy én a Hitéleti Bizottság elnöke leszek egyszer. Mint cserkészvezető sokat tanultam programszervezésről, hitről, közösségről, hazaszeretetről, és olyan ismereteket szereztem (és szerzek folyamatosan) különböző vezetőképzések során, amiket kölcsönösen tudtam hasznosítani, és át tudtam emelni a Hallgatói Önkormányzat életébe, adott szerepkörbe, profiljának megfelelően! A kihívásokat mindig szívesen fogadom, és szeretem is azokat. Hitéleti Bizottság elnökeként, a 2020/2021-es tanévben is akadt bőven „cselendzs”. Abban az évben a Diakóniai Bizottság beolvadt a Hitéleti Bizottságba; karantén után és előtt voltunk; a nagy járvány kellős közepét éltük, amit nem tudtunk; bagolytábor helyett bagolynap stb. Sokszor kellett gyorsan problémát megoldani együtt az elnökséggel. Rajtam kívül kilenc állandó tag volt, minden évfolyamból egy fiú és egy lány, leszámítva az első évfolyamot, ahol második félévtől kapcsolódtak be. Fontosnak tartottam, hogy minden évfolyammal legyen valamiféle kontakt. A HÖK képviselőknél felül ez megint csak egy másik közösség, akik más dolgokra figyeltek oda az évfolyamon belül, illetve így, hogy a Diakóniai Bizottsággal összeolvadt, több feladat lett. A csapat minden hónapban fixen találkozott, ahol a megbeszélések lényegi részét (mit, mikor, hol, ki mit vállalt) jegyzőkönyvbe rögzítettük, amit aztán kiküldtem emlékeztetőként. Hitéleti és Diakóniai Bizottsági elnökként szerettem volna egy olyan programot, ahol közösségileg és egyénileg is a diákok megélhetik a hitéletüket. Így megalakult a Siloám bibliaóra-szerűség. Ez egy olyan alkalom, ahol vannak mélységek és vidám magasságok. Ahol ott vagyunk mi, és ott van Ő, lelki feltöltődés Istennel. A helyzet miatt, csak a kollégiumban, kollégistáknak (nem jöhetett be külsős) tudott megvalósulni. Miután haza kellett költözzünk, akkor sem állt le, hanem a körülményeken felülemelkedve, online találkoztunk hétről-hétre. A feloldások után, júniusban pedig a zárásként, személyes Siloám-pikniket szerveztünk a Kálvin téri Fűvészkertben. A Siloám volt önmaga teljességében a legkiemelkedőbb élmény és emlék számomra.

Nem volt sokáig jelentkező a szeniori pozícióra, a 2021/2022-es tanévre. Többen megkerestek, de mindig az volt a válaszom, hogy „de lányként elfogadnának?”. Igen, mert én nem tudtam arról, hogy addig lett volna példa erre – mai napig nem tudom az igazságot: elsőként tölthettem be a tisztséget vagy sem? Nem számít már, de megtiszteltetés volt, hogy megválasztottak! Akárcsak „hitbiz” elnökként, szeniorként is volt egy programom: „Tekintet nélkül arra, hogy másoknak tetszik vagy nem, tekintet nélkül arra, hogy látják-e vagy nem, tekintet nélkül arra, hogy lesz-e sikere vagy nem, tedd a jót! Tégy minden jót, amit megtehetsz, ott, ahol vagy, úgy, ahogy teheted, akkorát, amekkorát tehetsz, de mindig, szüntelen ez legyen a programod!” (Sík Sándor) Nem volt könnyű dolgunk! Hosszú-hosszú otthonlét után kellett visszaállni a normális kerékvágásba, ami nehéz volt. A korábban megszokott dolgok elavultak, elfelejtődtek, nem mertük, nem tudtuk mi vár ránk, hogyan kell tervezni. De mi igyekeztünk!

Ismeri mindenki az "elképzelés vs. valóság" típusú videókat és képeket az interneten? Elképzelésem: mindenki szeret, elfogad és támogat. Valóság: az ember igen kritikus lény. Elképzelésem: a diákok között jelen lenni, meghallani mire van szükségük, és úgy programokat szervezni. Valóság: millió adminisztratív munka, megtanulni mindent is mi hol van, mit hogy kell, minek mi a menete, mindezt a HÖK irodában. Elképzelésem: heti 10 munkaóra, mint a szerződésben. Valóság: napi 48 munkaóra. Elképzelés: ami működött „kicsiben”, a hitbizben, miért ne működhetne „nagyban”? Valóság: az elképzeléseink a fejünkben születnek és sokszor nem azt és nem úgy sikerül megvalósítani!

Azt gondolom, nem könnyű szeniornak lenni: tanulmányok és vizsgák mellett vezetni egy diákságot, a diplomáciai egyensúlyt megteremteni az egyetemi vezetés és a diákság között. Nagyon komoly tisztség ez a diákságért! Amit sokan rosszul látnak, de nagyon sokan nagyon jól! Hálás vagyok a támogatókért, s ilyenkor mindig vannak, akikről tudjuk, s akikről nem! Hálás vagyok az imádságos szívű társakért! Személy szerint amire elhívást érzek, ahol szolgálok, azt szívvel-lélekkel csinálom, sok munkaórát beletéve a szabadidőmből is – ami nem feltétlen kifizetődő. :))) Lányként érződött, hogy vannak féltékeny emberek. Persze utólag mindig nagyon okos az ember, hogy mit hogy kellett volna, kinek mit kellett volna mondani. De ezért nagyon fontosnak találnám, hogy a diákságnak legyen lehetősége egyetemen belül is (!) konfliktuskezelés, önismereti, vezetési alapismereti tréningekre! Fontos, hogy fejlesszük önmagunkat, ne várjuk a sültgalambot!

A közösségben (diákságért, főképp fiatalokért) végzett szolgálat mindig a szívem csücske. A Zsinati Ifjúsági Irodával, akiktől nagyon sok támogatást kaptunk, a többi teológia diákvezetőségével – korábbi ismeretségek – különösen is jó kapcsolatunk volt. Apró, de kedves emlék, hogy postai úton (nem elektronikusan) leveleztünk a kolozsvári „munkatársakkal”.

A „helyi” munkaközösségünkben eleinte imádsággal indítottuk a hetet: imádkozva és dolgozva! Ez a sok teendő mellett kezdett kikopni, így érződött, hogy a gonosz is csúszik be a tökéletesnek vélt emberi és munkatársi kapcsolatokba. Felemeltük az „imádság” evezőjét, amivel nagy hibát követtünk el! Pedig az elnökségi tanács igei mottója is ez volt a tanévre: „Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt...” (Fil 4, 6)

Nagyon jó volt megtapasztalni végig, mind a két tisztségben, hogy az Isten az emberi tényezők ellenére is áldást ad. Imádkozzál és dolgozzál! Ez a kettő csak együtt tud és fog működni!

Petkes Piroska